

Türk Dili ve Edebiyatı İncelemeleri Dergisi

Year: 1 - Number: 1 p. 40-46, Spring 2023

Bozkır'da Bir Yer Adı: Mantakı

A Place Name In Bozkır: Mantakı

DOI: 10.5281/zenodo.8209756

Araştırma Makalesi /
Research Article

Makale Geliş Tarihi / 22.06.2023
Article Arrival Date

Makale Kabul Tarihi / 31.07.2023
Article Accepted Date

Makale Yayın Tarihi / 31.07.2023
Article Publication Date

Türk Dili ve Edebiyatı İncelemeleri Dergisi

Şevket TÜLEN
Hatay Mustafa Kemal Üniversitesi
Yüksek Lisans Öğrencisi
sevkettulen@gmail.com

ORCID ID
0009-0008-5528-5425

Öz

Yer adları bilimi; arkeoloji, tarih folklor, coğrafya, jeoloji, botanik, antropoloji, sosyoloji gibi bilimlerle birlikte yer adlarını yapı, anlam ve köken bakımından açıklamaya çalışır. Bu çalışmalarda bütün yer adları; köy ve şehir gibi yerleşme yerlerinin adları, doğal yer adları incelenir. Bu çalışmada da Konya'nın Bozkır ilçesinde bahçelik bir alan için kullanılan "Mantakı" adı ele alınmış, Mantakı adının kökenine dair bazı düşünceler ortaya konmuştur. Mantakı adının anlamı ve kökenine dair yöre halkından yeterli bilgi alınmadığı için tarihî, güncel ve etimolojik sözlüklerde Mantakı adının izi sürülmüştür. Bozkır ilçesinin tarihinin antik çağlara uzanması Mantakı adı için pek çok olasılığı akla getirmiştir. Mantakı adı ile benzer sözcükler ve Mantakı adı arasında etimolojik bir bağ kurulmaya çalışılmıştır. Yapılan değerlendirmelere göre Mantakı adının Derleme Sözlüğü'ndeki "manda-maldal" sözcükleriyle ilişkili olduğu ortaya konmuştur. Mantakı adındaki ünsüz uyumu ve -kı yapısı sözcüğün Türkçe olmasını gerektirmektedir. Derleme Sözlüğü'ndeki "manda" sözcüğünün aslı da "manta" olmalıdır. Buna göre Derleme Sözlüğü'ndeki "maldal [manda]" maddesine "manta" sözcüğünün de eklenmesi gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: Yer adları bilimi, Bozkır, Mantakı, Derleme Sözlüğü, manda

Abstract

Toponymy tries to explain place names in terms of structure, meaning and origin with sciences such as archeology, history, folklore, geography, geology, botany, anthropology and sociology. In these studies all place names; The names of settlements such as villages and cities, natural place names are examined. In this study, the name "Mantakı", which is used for a garden area in the Bozkır district of Konya, was examined and some thoughts on the origin of the name Mantakı have been put forward. There is not enough information about the meaning and origin of the name Mantakı from the local people so the name Mantakı has been traced in historical, contemporary and etymological dictionaries. The history of Bozkır dating back to ancient times has brought many possibilities to mind for the name Mantakı. An etymological association has been tried to be established between the name Mantakı and similar words. According to the evaluations, it has been revealed that the name Mantakı is related to the words "manda-maldal" in the Derleme Sözlüğü. The consonant harmony and -kı structure in the name Mantakı require the word to be Turkish. The origin of the word "manda" in the Derleme Sözlüğü should also be "manta". Accordingly, the word "manta" should be added to the article "maldal [manda]" in the Derleme Sözlüğü.

Keywords: Toponymy, Bozkır, Mantakı, Derleme Sözlüğü, manda

Türk Dili ve Edebiyatı İncelemeleri Dergisi

Year: 1 - Number: 1 p. 40-46, Spring 2023

GİRİŞ

“Sözcük bilimi veya kelime bilimi (lexicologie) diye adlandırılan bilim kolunun dallarından birini oluşturan ad bilimi, geniş anlamıyla, adları sözcük-kavram ilişkileri açısından inceleyen bir bilim dalıdır. Ad biliminin bir de yalnız özel adlar üzerinde duran, bunları köken bilgisi (etimoloji), tarihî gelişme, dil ve kültür sorunları açısından değerlendiren bir alt dalı vardır.” (Korkmaz 2014: 242) Ad biliminin özel adları inceleyen bu alt dalı (onomastik) da kendi içinde alt dallara ayrılır. Bu alt dallardan biri de yer adları bilimi (toponimi)’dir. Toponimi, dilbilimin bir kolu olan ve genel olarak özel adları inceleyen onomastikin bir alt dalı olarak tanımlanabilir. Arkeoloji, tarih folklor, coğrafya, jeoloji, botanik, antropoloji sosyoloji ve buna benzer diğer bilimlerle de yakından ilgilidir (Yediyıldız 1984: 25). Toponimi veya yer adları bilimi tüm bu bilimlerle iç içe olarak yer adlarını yapı, anlam ve köken bakımından açıklamaya çalışır. Bu çalışmalarda bütün yer adları; köy ve şehir gibi yerleşme yerlerinin adları, doğal yer adları incelenir. Toponiminin dağ, tepe, bel, sırt... adları üzerine duran kolu oronimi; dere, çay, ırmak, göl... adlarını ele alan kolu da hidronimi adıyla anılır. Bu bakımdan Fransızca toponimi adıyla anılan bu bilim koluna Türkçede yer adları bilgisi (Eren 2018: 11) ya da yer adları bilimi adı verilebilir.

Bu çalışmada da Konya’nın Bozkır ilçesinde bahçelik bir alan için kullanılan “Mantakı” adı ele alınmış olup Mantakı adının kökenine dair bazı düşünceler ortaya konmuştur. “Mantakı Türkçe mi, yoksa antik dönemden kalma bir ad mı?” sorusuna cevap aramak için önce Mantakı adının anlamı ve kökenine dair yerel halk ile görüşmeler yapılmıştır. Daha sonra tarihî, güncel ve etimolojik sözlüklerde Mantakı adının izi sürülmüştür. Sözlüklerdeki Mantakı adı ile benzer sözcükler ve Mantakı adı arasında tek tek etimolojik bağ kurulmaya çalışılmıştır. En sonunda da üzerinde en çok yoğunlaşılan sözcük ve etimolojik çözümlemenin Mantakı adının kökenini açıklayabileceğine dair bir önerme yapılmıştır.

BULGULAR

Konya ilinin en eski ilçelerinden biri olan Bozkır’ın Konya il merkezine uzaklığı 116 km’dir. Konya’nın Akdeniz bölgesi sınırları içinde yer alan ilçe Toroslar’ın İç Anadolu bölgesine bakan eteklerinde kurulmuştur. Bozkır’ın coğrafi konumu ilçenin iklim, bitki örtüsü, sosyal ve ekonomik yapısını etkilemiştir. Denizden yüksekliği 1200 metre olan ilçe (Konya Valiliği) Akdeniz iklimi ile karasal iklim arasında bir geçiş iklimine sahiptir.

Eski bir yerleşim yeri olan Bozkır, tarih boyunca birçok medeniyete ev sahipliği yapmış ve Bozkır’da İsaualılar, Romalılar, Bizanslılar, Selçuklular, Anadolu Beylikleri ve Osmanlılar gibi farklı devletler hüküm sürmüştür. Tarihsel süreçte ilçe, sırasıyla İsaura Vetus, Leontopolis, Siristat ve Bozkır adlarıyla anılmıştır (Şafakçı, 2013: 340-341). Bu adlardan Siristat veya Sırıtat kökeni en tartışmalı olanıdır. İlçe halkı ve bazı araştırmacılar da Siristat adının Bozkır’da çıkarılan madenleri işleyen baş madenci anlamındaki “ser-üstat”tan geldiğini söylese de Siristat adının XIV. yüzyıldaki kaynaklarda geçmesi bu adın 1776’da çıkarılan Bozkır madeni ile ilgili olamayacağını kanıtlar. Türkçe olmadığı düşünülen Siristat adı, Türklerden önce bölgede yaşayan halklar tarafından verilmiş bir ad olabilir. Luwi dilinde ve onun ardılı bölgesel dillerde akıntı, akarsu anlamına gelen sözcüklerde asta/ista/astra/istra ekleri bulunmaktadır (Şafakçı, 2013: 342-343). Siristat adının kökeni ve anlamı saptanamasa da aslı Sibristada: S(wa)-İbr(a)-İst(a)-ada “Güzel-Gürsu-Akıntısı-lı” ile ilgili olabilir (Umar, 1993: 733). Bozkır’dan geçen Çarşamba Çayı da bu ihtimali güçlendirmektedir. Siristat adına dair ortaya konulan bu görüşler Bozkır tarihinin ne kadar eskiye dayandığını göstermektedir.

Mantakı adı verilen bahçeler de Bozkır’ın Yukarı Mahallesi sınırları içinde bulunmakta olup Bozkır ile Çağlayan-Dere mahallerine giden Bozkır Yolu’nun üzerinde yer alır. Bu bahçeler Bozkırlıların Alañ dediği, Torosların uzantısı küçük bir dağ ile Çarşamba Çayı arsında kalmaktadır. Karşıda yine bir tepe yükselmekte ve setler ya da sekiler oluşturulan bu bahçelerde elma ve mevsimlik sebze tarımı yapılmaktadır. Ayrıca Mantakı adı, Bozkır merkezden söz konusu bölgeye ulaşımı sağlayan bir caddeye de ad olarak verilmiştir. Böylece Mantakı adı idari bir kimlik kazanmıştır.

Bunlara ek ve ilginç olarak söz konusu bahçeler içinde Seliman adlı bir şahsın bahçesinde duvar temelinde M.Ö. 78 yılında Roma’lı komutan Puplius Servilius Vatia’nın İsaualılar’la yaptığı savaşı anlatan bir yazıt bulunmuştur (Yılmaz, 2005: 66). Hem Bozkır tarihi ve Siristat adının antik dönemlere

Türk Dili ve Edebiyatı İncelemeleri Dergisi

Year: 1 - Number: 1 p. 40-46, Spring 2023

kadar uzanması hem de Mantakı adı verilen bölgede antik dönemden kalma bir eser bulunması çalışmaya konu Mantakı adının kökenine dair merakı daha da arttırmaktadır.

Bölgenin fiziki özelliklerinin daha iyi anlaşılması için bölgeye ait bir uydu görüntüsü ve bahçelerden çekilen resimler aşağıda verilmiştir.

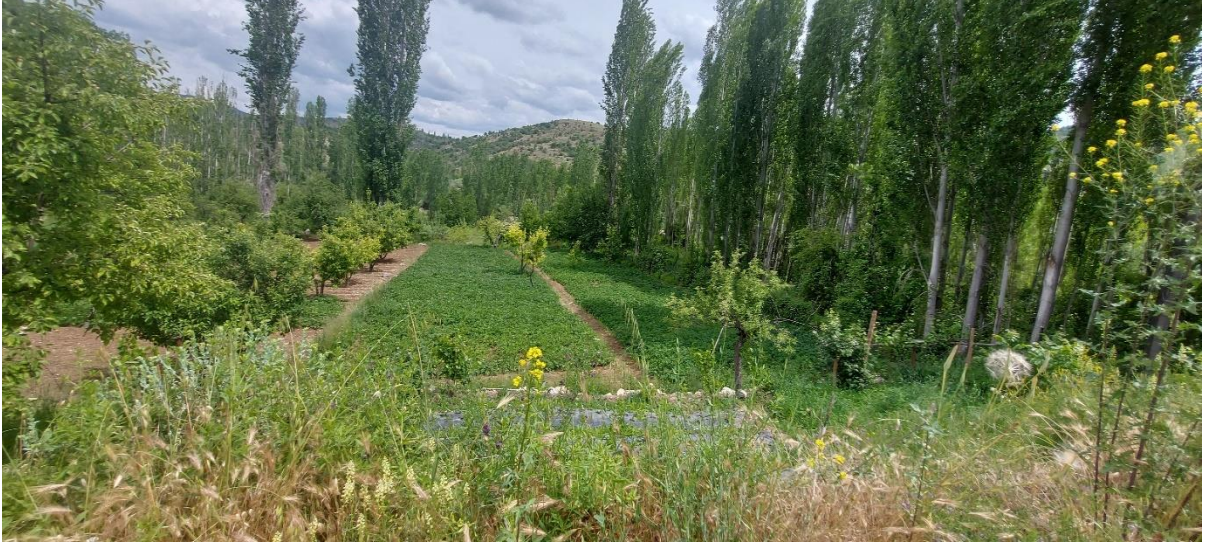
Resim 1- Mantakı Uydu Görüntüsü (Google Earth)

Resim 2-Mantakı

Türk Dili ve Edebiyatı İncelemeleri Dergisi

Year: 1 - Number: 1 p. 40-46, Spring 2023

Resim 3-Mantakı

Resim 4-Mantakı

Görüldüğü üzere Mantakı bölgesinde yerleşim azdır ve bölgenin hemen hemen tamamı bahçelerden oluşur. Zaten Mantakı adı da bu bahçelerin adıdır. Birbirinden taş duvarlar/setler/sekiler ile ayrılan bu bahçelerde başta elma olmak üzere meyve ve mevsimlik sebze yetiştirilmektedir. Bu durum Mantakı adının tarım veya botanik ile ilgili bir ad olabileceğini düşündürmektedir.

Bölgede ikamet eden veya bahçeleri bulunan kişilerle yapılan görüşmelerde “Bu bölgeye niçin Mantakı adı verilmiştir? Mantakı adının anlamı nedir?” sorularına yeterli bir cevap alınmadığı için güncel ve etimolojik sözlükler ile tarihî kaynaklar üzerinde yoğunlaşmıştır.

Türkçe Sözlük’te Mantakı adı ile söyleniş olarak en benzer sözcük “içinde zehirlileri de bulunan, silindir bir gövde ve üst tarafı şapka biçiminde olan ilkel canlıların genel adı” olarak açıklanan ve köken olarak Rumca olduğu belirtilen “mantar” sözcüğüdür (Türkçe Sözlük, 2019: 1622). Tuncer Gülensoy mantar sözcüğünün etimolojisini Dîvânu Lugâti’t-Türk’teki “mandar” sözcüğüne dayandırır ve şu açıklamalarda bulunur: “mantar-Emeçleri bir gövde ve bunun üstünde bir şapka biçiminde gelişmiş, ilkel bitkilerin genel adı. = mandar “ağaçlara sarılan bitki, sarmaşık (DLT).” (Gülensoy, 2011: 599). Gülensoy, DLT’teki sarmaşık anlamının yanıtıcı olabileceğini, ağaçların üzerinde de mantar yetiştiğini,

Türk Dili ve Edebiyatı İncelemeleri Dergisi

Year: 1 - Number: 1 p. 40-46, Spring 2023

Türklerin bundan kav yaparak çakmak taşı ile ateş yaktığını söyler. Ayrıca mantar sözcüğünün Yunanca manitári'den geçtiğini savunan Hasan Eren ve Nişanyan'ın DLT'teki -d->-t- değişimini gözden kaçırdıklarını, manitári ile DLT'te geçen mandar sözcükleri arasında fonetik farklılıklar bulunduğunu, Yunancasında -i- ve -i'nin fazla olduğunu belirtir (Gülensoy, 2011: 599). Ancak Gülensoy dışındaki birçok araştırmacının, mantar sözcüğünü Yunanca manitári'ye dayandırması bu sözcüğün Yunancadan Türkçeye geçmiş olabileceği görüşünü güçlendirir. Üstelik Gülensoy'un sarmaşık anlamına gelen mandar ile mantar sözcüğü arasında kurduğu bağ biraz karmaşıktır.

Sonbahar aylarında Mantakı adı ile anılan bölgede kavak mantarı da denilen istiridye mantarının yetişiyor olması nedeniyle Mantakı adı ile Yunancadaki manitári sözcüğü arasında bir bağ kurulabilir. Bunun için sözcükte -i- düşmesi ve -r->-k- değişimi gibi ses olaylarının yaşandığından bahsedilebilir. Bu ses olaylarından ilki olan -i- düşmesi Türkçede sık görülen ve orta hece ünlüsünün düşmesi olarak adlandırılan bir olaydır. İkinci ses olayı olan -r->-k- değişimine ise rastlamak pek mümkün değildir. Ancak Bozkır'ın antik bir yerleşim yeri olması Mantakı adının, zorlama ile, Yunanca manitári'den bozulmuş ve uzak geçmişte "mantar alanı" anlamında kullanılmış olabileceğini düşündürülebilir.

Dîvânu Lugâti't-Türk'teki "manda.r-ağaca sarılan bitki. Onun (ağacın) kurumasına da sebep olabilir; Oğuzcada sarmaşıktır." (Ercilasun ve Akkoyunlu, 2014: 199). Mantakı adını taşıyan bölgede de hem ağaçları ve bahçe setlerini saran sarmaşık türevi bitkilerin varlığı Dîvânu Lugâti't-Türk'teki manda.r "sarmaşık" sözcüğü ile Mantakı adı arasında bir bağ kurulabilir. Mantakı adı, Dîvânu Lugâti't-Türk'te geçen ve kökeni bilinmeyen manda.r sözcüğünden gelmiş ise bir -d->-t- değişimi ile -r/-r erimesi gibi Türkçede sık görülebilecek ses olaylarından bahsetmek yeterli olacaktır. Ancak sözcüğün sonunda bulunan ve ek olduğu neredeyse açık olan -kı hecesi ile sarmaşık anlamındaki "mand.ar" sözcüğü arasında anlam bakımından bir ilgi kurulamamıştır.

Mantakı adının verildiği bahçelerin bulunduğu Bozkır ilçesinin tarihinin antik dönemlere kadar uzandığı daha önce belirtilmişti. Bu noktada Türkiye'de Manda adı ile anılan yerlerin olduğuna, Manda'nın hem Türkçe hem de antik dönemden kalma bir sözcük olabileceğine de değinmek gerekir. Türkler öncesi dönemden kalma Manda adları "Ma tapınıcısı halk" anlamına gelmekte iken şimdi kullanılmakta olan Manda Çayı, Manda Köyü gibi adlardan hangisinin Türkçedeki Manda'dan, hangisinin tarihsel Manda'dan geldiğini saptamak çoğu kez olanaksızdır (Umar, 1993: 542). Buna göre, uzak bir ihtimal de olsa, Mantakı "Manda Dağı" gibi bir kullanımdan da bozulmuş olabilir. Torosların uzantısı olan ve yerel halkın Alañ olarak adlandırdığı dağ belki Manda Dağı olarak anılıyordu. Sonradan dağ için Alañ adı yaygınlaşınca dağın adı eteğindeki bahçelere miras kaldı. Bozkır'ın antik çağlara uzanan geçmişi bu uzak ihtimali de düşündürülebilir.

Derleme Sözlüğü'nde geçen "maldal" ve "manda" sözcükleri ise buraya kadar sayılan tüm olasılıklardan daha güçlü bir şekilde Mantakı adını açıklayabilir. İlgili sözcükler sözlükte şu şekilde açıklanmıştır: "maldal [manda]: 1. Evlek. [manda]: 2. Evlekten küçük olup çalılarla taş yığınları arasında kalan küçük tarla parçası 3. Çevresi setle çevrilmiş toprak parçası. 4. Eğik yerlerde toprağın kaymaması için yapılan setler. 5. Eğik yerlerde sırt yeri kazıp önüne set yapılarak kazanılan toprak parçası. 6. Orman ve kayalıklar arasındaki küçük tarlacıklar. 7. Küçük çayırılık. 8. Çalılık yer. 9. Ağaçların dibine gübre dökmek için açılan yer." (Derleme Sözlüğü, 2019: 3120-3121). Bu açıklamalardan dokuzuncu madde dışında tüm maddeler-özellikle de ikinci, üçüncü, altıncı ve yedinci maddeler-çalışmaya konu olan Mantakı yerinin fiziki yapısına oldukça uygun düşmektedir. Hem birinci (Yalvaç, Egridir), altıncı (Tarsus köyleri) ve sekizinci (Ermenek) maddelerin Bozkır'a yakın yörelerden derlenmesi hem de çalışmanın başında belirtildiği gibi "Mantakı adı tarım veya botanik ile ilgili bir sözcük olmalı." öncülü Mantakı adının, yüksek olasılıkla, Derleme Sözlüğü'nde geçen manda sözcüğü ile ilgili olduğunu düşündürmektedir. Hasan Eren'in de mandal sözcüğünü evlek olarak açıklaması, bu düşüncüyü daha da güçlendirmiştir. Fakat Eren, sözcüğün kökeninin bilinmediğini belirtir. (Eren, 2020: 359). Dîvânu Lugâti't-Türk (Ercilasun ve Akkoyunlu, 2014), An Etymological Dictionary of Pre-Thirteenth-Century Turkish (Clouston, 1972) ve Türkiye Türkçesindeki Türkçe Sözcüklerin Köken Bilgisi Sözlüğü (Gülensoy, 2011) gibi başvurulan diğer kaynaklarda ise Derleme Sözlüğü'ndeki manda sözcüğüne rastlanılmamıştır.

Manda sözcüğünün kökenine dair yukarıda bahsedilen kaynaklardan bir bilgi edinilememiş olsa da sözcüğün Derleme Sözlüğü'ndeki açıklamalarından hemen hemen hepsi Mantakı bölgesinin yapısı ile son derece uygun düşmektedir. Daha önce belirtildiği gibi bölge, Alañ adı ile anılan Torosların

Türk Dili ve Edebiyatı İncelemeleri Dergisi

Year: 1 - Number: 1 p. 40-46, Spring 2023

uzantısı bir dağ ile Çarşamba Çayı arasında bulunan ve setlerle/sekilerle ayrılan bahçelerden oluşmaktadır. Bunlar göz önüne alındığında, Mantakı adı Derleme Sözlüğünde geçen manda sözcüğünden türemiş olabilir. Sözcüğün gelişimi için ise bir -d->-t- değişimi (manda>manta), sözcüğe -da/-ta bulunma hali eki ve -kı aitlik eki getirilmesi (manta-ta-kı) ile bir hece birleşmesi (haploloji) (manta-ta-kı>Mantakı) olaylarından bahsetmek yeterli olur. Türkçenin farklı devirlerinde -kı'nın ünsüz uyumuna uyan aitlik/ilgi eki veya isimden isim yapan ve aitlik bildiren ek olduğu (Eraslan, 2012: 164; Ergin, 2009: 162-163; Gabain, 2007: 47; Gülsevin, 2011: 117; Hacıeminoğlu, 2008: 32) birçok araştırmacı tarafından ortaya konmuştur. Ayrıca aitlik, içinde bulunma veya isimden isim yapım eki olarak Anadolu ağzlarında bugün de kullanılmaktadır (Güzel, 2015: 114). Buna göre Mantakı adındaki -kı'nın ünsüz uyumuna uyan arkaik bir kullanım olduğu, Derleme Sözlüğü'ndeki manda sözcüğünün de aslının "manta" olabileceği yorumu yapılabilir. Derleme Sözlüğü'ndeki manda sözcüğünün Türkçede daha sık görülen -t->-d- değişimi (tonlulaşma) ile manta sözcüğüne dayandığı yorumu da yapılabilir. "manta" şekli asıl kabul edilirse sözcüğün gelişimi için sözcüğe -ta bulunma hali eki ve -kı aitlik eki getirilmesi (manta-ta-kı)'nden sonra sözcükte bir hece birleşmesi (manta-ta-kı>Mantakı) olduğu söylenebilir. Üstelik sözcük "mantataki>Mantakı: evlekteki/taş yığınları arasındaki/setlerle çevrilmiş yerdeki/orman ve kayalıklar arasındaki (bahçeler/tarlalar/tarlacıklar)" gibi bir anlam alır. Bundan ayrı olarak Türkmence ve Tuvacadaki -kı/-ki küçültme eki de Mantakı adının etimolojik çözümlemesi için düşünülebilir. Serebrennikov ve Gadjeva Türk yazı dillerinde küçültme anlamlı isimlerin miktarının oldukça çok olduğunu; onların özel küçültme ekleri ile oluştuğunu ve bu eklerden bazılarının tam bir dizi teşkil ettiğini, bazılarının tek tek ortaya çıktığını belirtirler. Bütün eklerinin içinde k, k ünsüzlerinin kullanıldığı k (k) dizisinde -kı/-ki ekine dair şu açıklamayı yaparlar: "-kı/-ki: ata 'baba' > Türkmence ata 'babacık', ana > ana 'anacık', awa 'ana' > Tuvaca aw 'anacık.'" (Serebrennikov ve Gadjeva, 2018: 97). Derleme Sözlüğü'ndeki manda sözcüğüne dair yapılan "2. Evlekten küçük olup çalılarla taş yığınları arasında kalan küçük tarla parçası 6. Orman ve kayalıklar arasındaki küçük tarlacıklar. 7. Küçük çayırılık." açıklamalarındaki küçüklük vurgusu ile Türkmence ve Tuvacadaki -kı/-ki küçültme eki Mantakı adındaki -kı'yı açıklayabilir. Yukarıdaki üç açıklamaya göre küçük tarla/tarlacık/çayırılık olan manda sözcüğünün aslı yine "manta" olarak kabul edilir ve üzerine -kı küçültme eki getirilirse (manta-ı>mantaı>Mantakı) Mantakı adı "küçük tarla/tarlacıklar/çayırılık" anlamı kazanır. Üstelik "manda" sözcüğüne dair Derleme Sözlüğü'ndeki ikinci, altıncı ve yedinci açıklamalar ile Mantakı adı verilen bölgenin yapısına da son derece uygun olur.

SONUÇ VE ÖNERİ

Yukarıda verilen etimolojik çözümlerden hangisinin Mantakı adını açıklayacağına dair kesin bir görüş bildirmek oldukça zordur. Ancak Derleme Sözlüğü'ndeki manda sözcüğünün anlamları ile Mantakı adı verilen yer arasında güçlü bir bağ olduğu da ortadadır. -kı yapısının arkaik bir aitlik eki olarak değerlendirildiği çözümlenmeye göre manda sözcüğünün hem Türkçe hem de ilk şeklinin "manta" olması gerekir. Sözcüğün Türkiye'nin birçok yöresinde manda olarak geçmesi ve Manta(kı) şeklinde sadece Bozkır'da görülmesi bu ihtimali azaltır gibi görünebilir. Mantakı adındaki -kı'nın Türkmence ve Tuvacadaki küçültme eki olan -kı ile aynı olması düşüncesi de "manda" sözcüğünün aslı olarak "manta"nın kabul edilmesini gerektirir. Her iki durumda da ünsüz uyumuna uyan -kı yapısı, "manda" sözcüğünün aslının "manta" şeklinde olmasını gerektirmektedir. Buna göre Derleme Sözlüğü'ndeki "maldal [manda]" maddesine "manta" şeklinin de eklenmesi önerilebilir.

Türk Dili ve Edebiyatı İncelemeleri Dergisi

Year: 1 - Number: 1 p. 40-46, Spring 2023

KAYNAKÇA

- Clauson S. G. (1972). *An Etymological Dictionary of Pre-Thirteenth-Century Turkish*. Oxford: Clarendon Press.
- Derleme Sözlüğü. IV. Cilt. (2019). Ankara: Türk Dil Kurumu Yayınları.
- Eraslan K. (2012). *Eski Uygur Türkçesi Grameri*. Ankara: Türk Dil Kurumu Yayınları.
- Ercilasun A.B. ve Akkoyunlu Z. (2014). *Kâşgarlı Mahmud Dîvânı Lugâti't-Türk*. Ankara: Türk Dil Kurumu Yayınları.
- Eren H. (2018). *Yer Adlarımızın Dili*. Ankara: Türk Dil Kurumu Yayınları.
- Eren H. (2020). *Türk Dilinin Etimolojik Sözlüğü*. (haz. Şükrü Halûk Akalın). Ankara: Türk Dil Kurumu Yayınları.
- Ergin M. (2009). *Türk Dil Bilgisi*. İstanbul: Bayrak Basım Yayım Tanıtım.
- Gabain A. Von (2007). *Eski Türkçenin Grameri*. (Çeviren: Mehmet Akalın). Ankara: Türk Dil Kurumu Yayınları.
- Gülensoy T. (2011). *Türkiye Türkçesindeki Türkçe Sözcüklerin Köken Bilgisi Sözlüğü*. I. Cilt. Ankara: Türk Dil Kurumu Yayınları.
- Gülsevin G. (2011). *Eski Anadolu Türkçesinde Ekler*. Ankara: Türk Dil Kurumu Yayınları.
- Güzel F. (2015). *Türkiye Türkçesi Ağzlarında Söz Yapımı* (Yayınlanmamış Doktora Tezi). Fırat Üniversitesi, Elazığ.
- Hacıeminoğlu N. (2008). *Karahanlı Türkçesi Grameri*. Ankara: Türk Dil Kurumu Yayınları.
- Korkmaz Z. (2014). *Türkiye Türkçesi Grameri Şekil Bilgisi*. Ankara: Türk Dil Kurumu Yayınları.
- Serebrennikov B.A. ve Gadjeva N.Z. (2018). *Türk Yazı Dillerinin Karşılaştırmalı Tarihî Grameri*. (Çev. Tefik Hacıyev ve Mustafa Öner). Ankara: Türk Dil Kurumu Yayınları.
- Şafakçı H. (2013). "Tarihi Süreçte Bir Yerleşim Yerinin İsimleri: Konya-Bozkır Örneği". *Uluslararası Sosyal Araştırmalar Dergisi*. Cilt: 6. Sayı: 28. s.341-347.
- Türkçe Sözlük* (2019). Ankara: Türk Dil Kurumu Yayınları.
- Umar B. (1993). *Türkiye'deki Tarihsel Adlar: Türkiye'nin Tarihsel Coğrafyası ve Tarihsel Adları Üzerine Alfabetik Düzendeki Bir İnceleme*. İstanbul: İnkilâp Kitabevi.
- Yediyıldız B. (1984). "Türkiyede Yer Adı Verme Usulleri". *Türk Yer Adları Sempozyumu Bildirileri*. Ankara. s. 25-41.
- Yılmaz M. (2005). *Bozkır Çevresinin Antik Tarihi ve Eserleri: İsauria*. Konya: Selçuk Üniversitesi Yayınları.

E-KAYNAKÇA

- Google Earth (e.t. 20.06.2023). Mantakı Uydu Görüntüsü.
https://earth.google.com/web/@37.16839761,32.2348158,3821.03219561a,0d,35y,0.0005h,31.0357t,-0r?utm_source=earth7&utm_campaign=vine&hl=tr
- Konya Valiliği (e.t. 20.06.2023). Bozkır. <http://www.konya.gov.tr/bozkir>.